

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnističu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnističu je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnističu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

Slovinci!

Bratski srbski narod je zadela težka nesreča: po velikem deževju so reke v Šumadiji, v središču kraljevine Srbije, tako naglo narasle, da so bili v najkrajšem času preplavljeni celi kraji. Posebno je trpela stara srbska prestolnica Kragujevac, kjer je v mnogih ulicah voda dosegla visokost dveh metrov in je uničevala vse: poslopja, imovino meščanov in njihovo življenje. Kolikor je dosedaj znano, je 20 ljudi našlo smrt v deroči vodi, a materialna škoda znaša po sedanjih cenitvi mnogo milijonov dinarjev.

Beda je velika in pomoč nujno potrebna. Zato se obračajo podpisani na vse zavedne Slovence in Slovenke s pozivom, da priskočijo na pomoč našim rodnim bratom, ki jih je zadela tako težka nesreča. To je naša človeška in rodoljubna dolžnost in to tembolj, ker so Srbi, ko je zadela pred leti Ljubljano in slovenske dežele strašna potresna katastrofa, bili med prvimi, ki so nam priskočili dejansko na pomoč. Pokažimo bratom Srbom z obilnimi prispevki, da sočustvujemo z njimi kot ljudje in kot južni Slovani, da smatramo njihovo nesrečo za svojo lastno nesrečo!

Vsako naj pomaga po svojih lastnih močeh otirati bratske solze, da se vsaj nekoliko ublaži beda onih, ki so izgubili vse, kar so imeli in rešili golo življenje.

V Ljubljani, dne 4. maja 1910.

Ivan Hribar, župan in državni poslanec, predsednik; dr. Edo Šlajmer, primarij deželne bolnice in vladni svetnik, podpredsednik; Franja dr. Tavčarjeva, podpredsednica; Nikola Novaković, veletržec, blagajnik; dr. Pavel Pestotnik, prvi tajnik; dr. Pavle Avramović, drugi tajnik; Milica Hribarjeva, županja, Vera dr. Šlajmerjeva, Ivan Knez, veletržec in deželni poslanec, Josip Lenče, veletržec in občinski svetnik, dr. Obrad Maksimović, zdravnik, dr. Ivan Oražen, zdravnik in deželni poslanec, Rajko Perušek, c. kr. profesor, ing. Gjorgje Pevac, nadkomisar c. kr. priv. južne železnice, Vaso Petričič, veletržec in vitez Fran Josipovega reda, Milan Plut, urednik, Rasto Pustoslemšek, urednik, Adolf Ribnikar, tržni nadzornik, dr. Anton Švigelj, odvetnik in občinski svetnik, Ubald pl. Trnkoczy, lekarnar, predsednik mestne hranilnice in občinski svetnik, dr. Miljutin Zarnik, magistratni svetnik, dr. Gregor Žerjav, ravnatelj Zveze slovenskih zadrug, članice in člani odbora.

Slovinci!

Preteklo je 25 let, kar so slovenski narodnjaki ustanovili „Družbo sv. Cirila in Metoda“, ki naj ustanavlja in podpira na-

rodne šole. Družba je doslej rešila že na tisoče slovenskih otrok potujčenja.

Zdaj pa je krvni sovražnik začel uporabljati nova orožja: kupuje našo zemljo, naseljuje med nas nemške kmete, obrtnike, trgovce in uradnike. Vsa boljša mesta zaseda tujec, ki izrablja potem svojo moč, da izneveri svoje podložne narodu.

Novemu nevarnemu orožju moramo zoperstaviti nov ščit in meč. Treba nam gospodarske obrambne organizacije, ki bo čuvala slovensko grudo, v obmejnih krajih podpirala obrt in trgovino in ji skrbela za zaveden naraščaj.

Taka organizacija bodi „Branibor“, ki mu je c. kr. ministrstvo notranjih zadev pravkar odobrilo pravila.

Slovinci! Podpisani pripravljamo odbor Vas vabi, da pristopite društvu. Zaveda se, da so Slovenci preobloženi z narodnim davkom za društva, katera radi nove organizacije ne smejo vinarja izgubiti. „Branibor“ pa je taka potreba, da se žrtvam zanj ne moremo in ne smemo dalj izogibati.

Zavedamo se tudi, da „Branibor“ ne bo vršil čudežev. A tudi s skromnim posredovanjem bo odvrnil marsikatero nevarnost, a vendar še gledate zaupno v bodočnost Slovenstva. Naš narod ni rojen poginu. Verujemo, da je življenja in napredka zmogel. Odbili bodemo napade, če bomo žrtvovali in delali!

Naprej k temu delu in žrtvam!

Pripravljali odbor „Braniborja“.

Aleksander Hudovernik, s. r. Andrej Senekovič, s. r., dr. Gregor Žerjav, s. r.

Slovanski Jug.

Pomiloščenja v Črni Gori?

(Izv. brzojavka „Jutru“.)

Cetinje, 6. maja. Tukaj se razširja neverjetna vest, da pomilosti knez Nikola povodom obiska italijanskega kralja vseh petnajst političnih kaznjencev, ki kot žrtve tiranskega režima po nedolžnem ležijo v temnih ječah v Podgorici. Istočasno dovoli knez Nikola baje tudi vsem emigrantom povratek v domovino.

Toliko brzojavno poročilo našega dopisnika, ki sam ne veruje v resničnost teh vesti, ki se razširjajo po Črni Gori, ker predobro pozna „plemenito“ srce kneza Nikole. In tudi ako se te vesti uresničijo, bi bilo za pomiloščenje najbolje, ako takoj, ko zapustijo ječo, zapustijo tudi — Črno Goro. Mogoče je namreč, da bi si knez Nikola pri proslavi svojega jubileja privoščil malo hvale radi svoje „plemenitosti“, a po jubileju bi zopet poiskal povod za preganjanje pomiloščenih. Lisjak je knez Nikita!

„Praviš, da lažem“, je dejal s trpkim nasmehom. Okrog ustnic mu je legla tista trpka poteza, ki je dajala njegovemu obrazu nekaj zasmehljivega, kot da prezira in mrzi ves božji svet. „Povem ti, ker danes sem tako nekako čudno razpoložen, kot da se moram izpovedati — pa naj že bo komurkoli. Vidiš — je prišel in se zagledal topo v tla — jaz trdim vsako, tudi najmanjšo neresnico kot morda nihče na svetu, a vendar ljubim laž in bi z njo najraje otroval vse okrog mene... Zamotana logika, kaj ne? No, mnogo je zamotanega na tem grbastem svetu, in logika in doslednost sta že tudi zastareli, pustiva ju v ponos plešastim učenjakom. Zdaj pa ti povem, zakaj ljubim in sovražim — laž. Smešno se ti morda zadi, pa je že tako in se ne bo nikoli izpremenilo, da bi namreč izginila — ljubezen.“

Nato je nekoliko pomolčal in je prišel po kratkem molku:

„Lansko leto sem se zagledal v dekle, ki ni bila ne krasna, niti lepa, a je odnesla seboj v hipu vso mojo dušo. Črne oči je imela, pa kaj tisto — koliko je na svetu črnih oči —, a njeni pogledi in njen glas, veš, včasih se človek zaljubi v čisto neznan malenkost, to mi je bilo vse, kar sem hotel posedati skozi celo moje življenje. Smešno, kaj ne? A veruj mi, da sem jo ljubil, kakor le zamore ljubiti človek: blazno, brez misli — srečen sem bil že, če

Splošni pregled.

Pedesetletnica Garibaldijeve ekspedicije.

Po vsi Italiji se z največjimi sijajnostimi proslavlja pedesetletnica Garibaldijeve ekspedicije proti Rimu za oslobojenje Italije. Zbornica se je v izvanredni seji spominjala velikega junaka, predsednik zbornice se spominja njegovih velikih del, a ministrski predsednik Luzzati proslavlja dela kralja Viktorja Emanuela, Mazzinija, Garibaldija in Cavoura. Svoj govor je končal z besedami, da se bo znala Italija vedno spominjati s hvaležnostjo onih mož, ki so se žrtvovali za njeno zedinjenje in slobodo.

Rusija in Kina.

Na ruski protest glede ribarjenja in plovstva na Sungeru, dosedaj kitajska vlada še ni ničesar odgovorila. Govori se, da bo ruska vlada v tem vprašanju nastopila z največjo energijo. Med Rusijo in Japonsko vlada glede mandžurskih vprašanj popolno soglasje.

„Glasbena Matica“ v Zagrebu.

(Nadaljevanje včerajšnjega poročila.)

Mej tem, ko so dopoldne porabili slovenski izletniki za ogledovanje zagrebških znamenitosti, odšla je deputacija „Glasbene Matice“, na čelu ji predsednik prof. A. Štritar na oficijelen poset k banu, dr. Amrušu in županu Janku Holjcu.

V tem je prišla poldanska ura in pričela se je v gledališču glavna skušnja.

Za večerni koncert je prirediteljstvo koncerta, damski odbor za Strossmayerjev spomenik dovolilo Slovincem polovične cene za vstopnino.

Popoldne so se Slovenci razkropili po Zagrebu, zlasti v Gornji Grad, v Strossmayerjevo galerijo slik in muzej, v umetniški paviljon, v Tuškanac in Maksimir, odkoder so se zbirali zvečer zopet pred gledališčem, kjer se je ob sedmi uri pričel svečani koncert.

V slavnostno razsvetljenem gledališču se je zbrala vsa zagrebška elita in napolnila vse lože in velik del parketa. Ostala mesta so zavzeli Slovinci. Med častnimi gosti moramo omeniti bana in njegovo soprogo, mestnega načelnika, najvišje uradnike in troje naših komponistov: Fr. S. Vilharja, dr. A. Schwaba in A. Lajovca.

Ko se je dvignil zastor in se je uzrl pevski zbor „Glasbene Matice“ — gospodje v črni salonski obleki, a dame v naši slikoviti in krasni narodni noši — na odru, tedaj je zabobnelo gledališče ploska, ki je šele ponehal, ko je stopila pred kip biskupa Strossmayerja gospa Marija markiza Ružička-Strozzijska in krasnoslovlila Ivo Vojnovičev proslav: „Oda“. Z globokim čustvom in prirojeno ljubeznjivostjo je deklamovala

zanosno odo, ki opeva prihod maja. V tem se zasliši kakor od daleč lepi zbor „Naprej zastava slave“, ki ga je prednašal moški zbor „Glasbene Matice“ z vso fineso in vzradoščena vzklikne skoro zamaknjena deklamatorica: „Ah čujte, čujte, planine se ore... o, lijepa naša domovina hrabra...!“

Končavši krasni govor je položila markiza Ružička-Strozzijska lavorov venec pred Strossmayerjev kip, a ves „Matični“ zbor je med nepopisnim navdušenjem stoječega poslušalstva zapel Anton Mihanovičevo hrvatsko narodno himno „Lijepa naša domovina“. Med viharinami „Živio Slovenci!“ je bil poklonjen gospej deklamatorici krasen šopek.

Uvod k glasbenemu delu je tvorila dr. A. Dvořakova ouvertura „Karneval“. Ta težka orkestralna kompozicija, polna ognja in prekipelavega veselja je bila od „Slovenske Filharmonije“ pod vodstvom g. M. Hubada z vso dovršenostjo absolvirana.

Tretja točka je bila A. Foersterjeva skladba „Povejte ve planine“, po besedah J. N. Resmana.

Kot solistka je nastopila gospa Mira Costaperaria-Dev v štirih skladbah. Spremljal je umetnico na klavirju skladatelj A. Lajovic.

Sledeča mešana zbor, Adamičev „Zapuščena“ in Komovcev „Zgubljeni cvet“ sta bila Slovincem znana že iz ljubljanskega koncerta. Da sta tudi v Zagrebu dosegla časten uspeh, je odveč omenjati. Zlasti po odpeti drugi pesmi so sledile živahne ovacije našim lepim pevkam, ki so v njihovih nošah breizjemno imponirale.

Za tem je sledila Sattnerjeva veličanska kompozicija za mešani zbor, solo in orkester, nam že znana „Jeftejeva prisega“.

Ko je izzvenela ta triumfalna točka koncerta, izročena sta bila med neprenehanim aplavzom zboru dva velika lavorjeva venca s hrvatsko trobojnico in srebrna lipova vejica, dar župana zagrebškega, gosp. J. Holjca matičinemu zboru.

Nadaljna slava je bila prihranjena g. Juliju Betettu, ki je s popolno dovršenostjo odpel večno lepega Prešernovega „Mornarja“, katerega lirične vrednosti pridejo v Vilharjevi kompoziciji s karakterističnim motivom do prave veljave.

Po Devovi „Tihi veter do morja“, v kateri je moški zbor pokazal vse Devove kompozitorske vrline, sledila je dr. Schwabova zaključna točka „Dobro jutro“.

Reči se mora, po starem reku tudi glede tega koncerta: finis coronat opus.

Še pred gledališčem so se ponavljale ovacije pevkam in pevcem, kakor ostalim Slovincem, ki so že ob pol 12. uri, eno uro po koncertu odpeljali nazaj v Ljubljano gorko pozdravljeni od hrvatskega občinstva, ki nas je sprejelo na kolodvor. Naj ob tej priliki ne bodo pozabljene ljubeznive Zagrebčanke, ki so nas v sicer omejenem

v kakršnih se prikazuje, laž pa ostane silna, uničujoča, ki seka vsakrize in si plete venec tako ostuden kakor danes ostuden konec vsake lepe in visoke misli! Hodi z z resnico: krohot vsenaokrog... hodi z lažjo in vreden sovratnik postaneš čislanih in spoštovanih! Ker v laži je sladkost in sreča, veruj! In glej, uvidel sem, da nisem spoznal napačno!

Pridi zvečer mimo mojega stanovanja, odgrnil bom na oknu gardino in razločno boš videl mlado dekle, vitko in nežno kakor igrača, ki me objema in poljubljuje. To je Matilda, hči moje gospodinje; mlada je in čista ko majsko jutro, a ljubezen je zagorela v njej, kakor v meni pred letom: saj vidiš, da nisem lep, a zaljubila se je revica v bogve katero malenkost. In ljube nič manj, kakor sem ljubil pred letom jaz — a jaz se ji v srcu smejem in vse, kar ji govorim je laž, grozna in velika laž! Revica sluti in včasih joka kakor zblaznela in jaz jo tolažim, o, da bi me čul, kako grdo lažem ravno ob takih trenutkih. Lažem ji tako dolgo, da verjame v mojo laž in me osreči s svojo vero... Dvigнем jo v naročje in za vsak hladan poljub mi je hvaležna kakor sužnja... njene bele roke me stiskajo na prsi in čisto udane, plave oči me prosijo — naj ne bom krut, a čez mojo dušo gre nekaj kakor silen krohot iz brezna, polnega laži in hinavstva... (Dalje.)

LISTEK.

JOSIP PREMK:

Lažnik.

Vsem, ki smo ga poznali je bil Milan Dobrin pravcata zagonetka. Če je obljubil, da pride popoldne v kavarno ali kamorkoli, je prišel šele zvečer — ali ga sploh ni bilo. Ako nam je pripovedoval o tem ali onem dogodku, smo vedeli vsi, da se ni godil nikjer in nikoli; kadar je bil dobre volje, smo bili vsi prepričani, da je doživel kaj neprijetnega; skratka: Milan Dobrin je ljubil laž kakor najsvetejšo resnico. Ali vendar ga ni imel nikdo za lažnika, ker njegova laž ni bila nezmiselnost izmišljotina in nikdo mu ni oporekal, dasi smo vedeli vsi, da govori vedno ravno nasprotno od resnice. In v tej svoji strasti, je tako oživel, da se je čutil naravnost nesrečnega, ako se mu ni posrečilo prepričati tega ali onega o kaki neresnici.

Nekoč je prišel v kavarno zelo zgodaj in ves njegov obraz je pričal, da je prečul vso noč. Sedel je k meni, si prižgal cigareto in molčal, kakor je molčal včasih po celo uro. In sam ne vem, kako je prišel pogovor, da se je razgalil pred menoj, kakor še nikoli...

številu, a neomejeno pristranostjo pozdravljale in spremljale po mestu.

S koncertom, s katerim bi lahko stopili v Parizu ali Londonu, kakor so se izražali častitajoči, Slovenci so se zopet pokazali kot prvi med Jugoslovani v glasbenem oziru, a palmo zmage nam je pridobila „Glasbena Matica“ in njeno odlično vodstvo.

Dnevne vesti.

Iz uredništva. Primorani smo ponovno opozarjati občinstvo, da se nekatere osebe izdajajo za urednike „Jutra“, četudi z uredništvom nimajo nikakršnih zvez. Nekateri celo izrabljajo vpliv, ki ga ima naš list in zato smo primorani vnovič priobčiti imena pravih urednikov, ki so: Milan Plut (lastnik in glavni urednik), Vitomil Feod. Jelenc (zastopnik glavnega urednika) in Franjo Pirc (odgovorni urednik). Ako bi se kdorsibodi še izdajal za urednika „Jutra“, četudi nima z našim uredništvom nobene zveze, priobčimo brez pardaona njegovo ime. To je naš poslednji opomin.

Nikar brez podpisa! Pa tudi nikar brez polnega naslova ne pošiljajte dopisov „Jutru“. Pri nas je uredniška tajnost vsakomur zjamčena. Kdor pošilja dopise brez polnega naslova, naj nam ne zameri, če se tak dopis ne vpoštevja, posebno, če nam kak slučaj ni osebno, ali tudi iz druge strani znan. Za danes n. pr. je izostalo ravno vsled tega več dopisov. Zatorej brez vsake skrbi: podpišite se z razločnim polnim imenom in naslovom.

Za brate Srbe. Na uvodnem mestu priobčujemo oklic ljubljanskega pomožnega odbora za ponesrečence v Srbiji. Upamo, da oklic odbora ne ostane — ključ vpijočega v puščavi, nego da Slovenci storijo v polni meri svojo dolžnost, ki jim jo narekuje njihovo človekoljubje in še bolj njihova ljubezen do krvnih bratov. Denarne prispevke je pošiljati odborovemu blagajniku g. Nikolaju Novakoviču, veletržcu v Ljubljani, a sprejema jih tudi uredništvo „Jutra“. Imena darovateljev priobčimo v listu.

Kinderarzt Dr. Derč ordniert von 2—3 Uhr Franz Josephstr. vis-a-vis dem Landestheater. Doslovno ta recept je nam poslal g. dr. Derč — za katero zdravilo, o tem bi se dalo še kaj govoriti, če g. dr. Derč na noben način noče sam sebi dobro. Nimamo prav nič proti njegovi osebi, branili pa bomo, če treba do skrajnosti interese slovenskega delavstva. To naj gospod „Kinderarzt Dr. Derč“ vzame v primerno uvaževanje. Njegov recept pa še hranimo, mogoče, da nam še prav v kratkem prav pride.

Hoch soll leben der beste deutsche Professor von Laibach! Kakor se nam od mnogih izletnikov poroča, so nemški „kulturonosci“ na praznik Vnebohoda morali res lepe reči počenjati na c. kr. privatnem strelišču pod Rožnikom. Izletniki na Rožnik pripovedujejo, da takega nemškega tulenja še ni bilo slišati po tej izključno slovenski okolici. Neki gospod nam ves dogodek podrobno opisuje. Ker smo že včeraj (glej „Volkovi pod Rožnikom“) deloma o tem poročali in nam za daljše poročilo primanjkuje prostora, posnemamo le še nekatere važnejše podatke: Tulenje je bilo tako, da da se je slišalo do Ljubljane; ko je šel dotični izletnik mimo strelišča, je videl, kako je nekdo sredi krdela mlečnozobnežev navdušeno govoril ter mladiče bodril na delo, da čimprej izginijo Slovani raz površje naše zemlje. Slavilo se je tudi profesorja dr. Schöpelna. Že omenjeni govornik je med drugim tudi dejal: „Es lebe das stammdeutsche Haus dr. Schöpel.“ (Zverinsko tulenje Heil!) Wir Deutsche werden die slavische Macht unterdrücken und werden so die herrschende (?) Kaste... (Ponovno zverinsko tulenje)... „Hoch soll leben der beste deutsche Professor von Laibach... das ist der Herr dr. Schöpel!“... Zopetno tulenje brez konca in kraja. Izletniki, ki so to slišali — so se kar glasno zglašali nad tako predrznostjo. Kakor se čuje, trajajo take „zabave“ že dalj časa vsako nedeljo pozno v noč. Okoli 10. ure so se vračali v mesto. Med njimi so bili večinoma sami fantiči do 17. let stari. Pijani kakor krave, so zavzemali celo cesto tudi po Ljubljani, dokler se niso v kazini vrata za njimi zaprla. Ti mladiči so bili baje nemški dijaki s svojimi profesorji vred. — Torej čudeži 20. septembra se čudovito množe!

Iz trgovskih krogov smo prejeli: Znano je, da se v Ljubljani nekatere trgovine prezdodaj odpirajo in prepozno zapirajo. Tako sem opazil dne 4. t. m. tik Dolenjskega mostu neko trgovino odprto že ob 5. uri zjutraj. Zvečer se pa trgovina zapira največkrat še le okrog 10. ure. Tudi na Karlovski cesti se nahaja neka približno tako urejena trgovina. Ali ni to več kot trpinčenje trgovskih uslužbencev in uslužbenk? Upamo, da ne bo potrebno drugič vse take trgovine s polnim naslovom priobčiti v „Jutru“.

O razmerah trgovskih uslužbencev. Na članek v Vašem cenj. listu, „o razmerah trgovskih uslužbencev“ v danem slučaju, gotovo ne bi reagirali, ker pa isti ne odgovarja resnici, prosimo, sklicevaje se na § 19. tisk. zak., za sledeči popravek: „Ni res, da so pomočniki zaposleni od pol 7. ure zjutraj do 9. ure zvečer, res je temveč, da so zaposleni od 7. ure zjutraj do pol 9. ure zvečer, dokler je trgovina odprta. Ni res, da ima najstarejši, mnogo let službujoči pomočnik 50 K na mesec, res pa je, da ima to plačo (z oskrbo) najmlajši, prvo leto službujoči pomočnik in da imata oba po službenih letih starejša in zmogljivejša pomočnika večjo plačo, kar odgovarja povsem pravičnosti in zaslužnju.“

Leskovic & Meden, Ljubljana.

Umrl je včeraj v 74. letu svoje starosti gospod Jurij Verovšek, oče režiserja slov. gledališča gosp. Antona Verovška. N. v. m. p.

Smrtna kosa je v četrtek uničila življenje nadobudnega 8letnega Mitje Ravniharja, sinčka gosp. dr. Vladimira Ravniharja. Cenjeni rodbini najiskrenejše sožalje.

Trije dvoboji v enem dnevu. V popoldne so t. afe res sprejeli dalje poročilo. Za danes omenjamo le to: Dotični A. R. je Nemeč, ranjeni nadporočnik pa 97. in ne 27. pešpolka.

Kaj je s šolo v Mostah? Dodatno k tozadevnemu dopisu iz Most smo še prejeli: Vljudno vprašanje na gosp. Elija Predoviča: Kje je tisti obljubljeni svet za zgradbo šole in v kateri hranilnici je nalozena obljubljena podpora 3000 K? Na odgovor je ravednih: Več občanov iz Most.

To je le v Ljubljani mogoče. O dogodku, da je včeraj nek pijan voznik povozil šolarčka na vogalu Cojzeve ceste, se je govorilo po celi Ljubljani. Nam se je ta vest sporočila celo v razpravno dvorano c. kr. deželne sodišča, kjer se je obravnavala zaplemba „Jutra“. Ker je pa naš odgovorni urednik hotel izvedeti natančnejše podatke, je naravno, da se je moral obrniti na mestno policijo. Pa veste kaj se mu je tam pripetilo: Vodja straže je izjavil: Obžalujem, da Vam ne smem ničesar o tem poročati. — Je tudi res vrag to! O čemer cela Ljubljana govori, to kar se je na javni cesti zgodilo, to smatra naša mestna policija za tako strogo „uradno tajnost“, da jo niti vodja mestne straže ne sme „Jutru“ zaupati. To seveda je le v Ljubljani, v tej „beli napredni“ Ljubljani mogoče! Ne zamerimo vodji mestne straže, on pač najbrže izvršuje ne svojo službo, ampak samo oblastno voljo policijskega svetnika Lauterja. Žalostno, zelo žalostno izpričevalo je to za mesto Ljubljano, ako merodajni gospodje na magistratu puste, da policijski svetnik šikanira podrejenemu stražarju edino le zaradi „Jutra“. Je že dobro. Kakor smo poročilo o dogodku dobili tudi brez mestne policije, tako bomo tudi policijskemu svetniku Lauterju in vsem, ki jih zadene enaka krivda na takih razmerah v Ljubljani, povedali kar mu gre — tudi brez mestne policije. G. Lavter, ki je zavril slovensko vlogo nekega c. kr. urada, je zašel na napačno pot, če jo misli s takimi šikanami kreniti proti „Jutru“.

Nesreča na cesti. Včeraj pop. je na Emonski cesti neki voznik vsled pijanosti padel s tovornega voza. Vsled tega padca so se konji splašili ter na koncu Cojzove ceste povozili 8 letnega šolarčka I. Šega. Kolesa so mu šla čez glavo in zgornji život, tako da je bil voz še ko so konji dirjali čez Gosposko ulico, ves krvav. Kakor se čuje, so poleg tega težko ranjenega še nekega drugega dečka povozili, ki pa ni zadobil posebnih poškodb. Na lice mesta je prvi došel zdravnik dr. Zajc, ki je po prvi zasilni pomoči odredil prevoz težko poškodovanega dečka v deželno bolnico. Konji so dirjali potem še čez Valvazorjev trg, Turjaški trg, Gosposke ulice, kjer jih je stražnik prijel ter oddal v oskrbo nekemu hlapcu. Voznika pa, ki se je pri padcu tudi poškodoval, so zaprli. Boji se povedati kdo je, in je imenoval 5 raznih imen, istotako tudi krajev, odkoder bi bil doma.

Še ena nesreča na cesti. Na praznik okoli 7. zvečer je v največjem diru privozil ravnatelj vevške papirnice na križišče Sv. Petra in Resljeve ceste. Nasproti je privozil na kolesu Matej Urbanec pleskar iz Most; prišel vsled neprevidnosti voznika pod voz. Pri tem mu je bilo strto kolo in kar je še hujše, zadobil je tudi hude notranje poškodbe. Ravnatelj je z sūdmarkinimi vžgalicami v roki izstopil iz voza in se napolnil peš do „Slona“ kočijaža pa je ranjenega kolesarja peljal na njegov dom.

Pod in nad zemljo. Prognoza našega vremenskega poročevalca se je to pot — žal — le preveč do skrajnosti uresničila. Poročali smo že o velikih viharjih in nevihtah, a sedaj prihajajo vesti o strašni potresni katastrofi, ki je zadela mesto Kartago, kjer je ubitih več sto ljudi. In kljub temu je še mnenja: tudi to še ni vse. — Pri nas se odloči vreme za jutri, danes popoldne. Ako se jug umakne severu, tedaj:

lepo vreme. Vendar za daljše izlete rajše dežnik, kot palico seboj.

Društvene vesti.

Majski delavski izlet. Le še današnji dan nas loči od prvega slavnega pohoda našega narodnega delavstva in z njim združenih sorojakov v Trst; izletnikov bo 550 do 600, dovolj nas bo, da pokažemo bratom kaj čutimo. Kdor še nima listka, ga še do 8. ure danes zvečer dobi. Kdor si do tedaj ne omisli izkaznice, ne more na nobeno „vižo“ več v posebni vlak. Odhod točno ob 3. uri popoldne. Pred odhodom, ob 2. uri sestanek vseh izletnikov v prostorih „N. D. O.“ (bivše vojaško oskrbovališče) od tu odhod na kolodvor. Izletnikom dajemo na znanje, da so nam bogovi Jupiter Pluvius & Comp. „markonigrafirali“ (brezžično brzojavili) da pošljejo gospodično burjico, da vzdrži tam lepo vreme ter nam hladi lica. Prihod v Trst ob 7. uri zjutraj, potem slavnostni sprejem v Nar. domu, nato obhod po mestu, popoldan veselica, zvečer predstava, pred odhodom ogled z vajenci na pomol sv. Karla, ter panorama Trsta s Kolonje, i. t. d., i. t. d. Slovenca vsakega pač želja je — da Trst vsaj enkrat vidi, rad umre.

Dijaška stanovanja za prihodnje šolsko leto. „Domovina“, ki vzdržuje v tekočem šolskem letu dijaško kuhinjo, razširi za drugo leto v smislu svojih pravil delokrog. Osnovati hoče v svojem področju nekako posredovalnico za dijaška stanovanja, s čemur naj bi bilo za prvi hip nekoliko pomagano velikanskim nedostatom, ki vladajo v tem oziru med ljubljanskimi srednješolci. Odbor „Domovine“ prosi radi tega, da vsakdo, kdor bi rad vzel kakega dijaka za prihodnje šolsko leto na stanovanje, naj pismeno sporoči odboru „Domovine“ v Ljubljani do konca meseca maja svoj naslov in pogoje! Oziralo se bo le na zdrava, čista in dobra stanovanja.

Velevažno predavanje o novih državnih zakonih za trgovske sotruidnike in druge privatne nastavljenice, priredi društvo slov. trgovskih sotruidnikov za Kranjsko s sedežem v Ljubljani. Iz prijaznosti bo predaval gospod dr. R. Marn. S svojim obiskom naj vsakdo pokaže, da se zaveda svojega stanu.

Slovenska Filharmonija koncertira danes v hotelu „Južni kolodvor“ (A. Seidl) od 8. do 12. zvečer. Vstop prost. — Jutri, v nedeljo, koncertira v hotelu „Tivoli“ od 3. do polu 7. popoldne. Vstop prost.

Zopet pred sodiščem.

Včeraj, v petek popoldne ob peti uri se je vršila pred tukajšnjim deželnim sodiščem razprava o ugovoru proti konfiskaciji našega lista z dne 25. aprila glede člankov, ki se tičejo spomenika padlim žrtvam ter o kranjski hranilnici.

Senatu predseduje svetnik Vedrnjak, votanta sta Koblar in Einspieler, državno pravdnitvo zastopa Trenz, lastništvo in uredništvo „Jutra“ zastopa dr. Oblak.

Trenz predlaga, da se zavrne ugovor obeh konfiskacij, strastno zagovarja deželno vlado, ki po njegovi izjavi ni kriva, da je izšla prepoved glede spomenika septemberskih žrtev, nego prepoved je povzročilo oskrbnitvo pokopališča. V članku vidi hujskanje proti deželni vladi in omalovaževanje njenih ukrepov. Glede članka o kranjski hranilnici priznava vsa dejstva, ki so tam navedena, med vrsticami pa čita pozivanje k bojkotu, kar ni smatrati kot kako kritiko, ker ni stvarno in omnenja samo Slovincem sovražna dejstva.

Značilno je, da je gospod državni pravdnik prekrstil kranjsko hranilnico v „nemško šparkaso“, kot jo je dosledno imenoval. Tudi gospod Vedrnjak se je parkrat zmotil, ko je čital inkriminirane članke, da je rekel mesto kranjska nemška hranilnica. Jako značilne so te pomote za mnenja naših sodnih funkcionarjev.

Gospod dr. Oblak, kot zastopnik „Jutra“ predlaga, da naj se današnja razprava prekine, ker uredništvo ni bilo pravočasno obveščeno o razpravi.

Trenz seveda ugovarja, nakar sodni senat zavrne predlog. Nato dr. Oblak prijavlji ničnostno pritožbo.

Nato zagovornik pobija izjave državnega pravdnitva, češ, da je naša javnost glede Adamiča in Lundra tako resignirana, da je ne morejo več razburjati taki članki. Sicer je pa državno pravdnitvo napačno tolmačilo dotični članek, ki ni naperjen na naslov deželne vlade, nego na adreso poslancev.

V drugem članku pa pisec navaja samo dejstva, ki jih je kranjska hranilnica objavila v uradnem listu. V članku ni nobenega hujskanja in ščuvanja, ker zakon pravi, da je hujskanje le navajanje lažljivih in tendencioznih dejstev. Časopisi so organi in čuvarji javne morale, zato je njih dolžnost, da registrirajo dejstva, ki jih mora vedeti ljudstvo. Sicer je pa mnenja, da kranjski hranilnici ne morejo pomagati niti

konfiskacije, niti vlada, niti državna pravdnitva. De mortuis nil nisi bene!

Po polurnem posvetovanju razglasi Vedrnjak, da se konfiskacija prvega članka deloma potrdi, par odstavkov pa se anulira, druga konfiskacija o kranjski hranilnici pa se razveljavi v cellem obsegu.

Trenz uložil ugovor proti razveljavi konfiskacije o kranjski hranilnici, dr. Oblak pa proti potrjeni zaplembi prvega članka.

O razpravi spregovorimo še več!

Kaleidoskop.

Nasveti za finančnega ministra.

Časi so težki, blagajna pa prazna; ta skrb je mnogo kriva ministrskih pleš. In brez denarja še dunajska gospoda ne more uganjati svojih športov, vzlasti ne tistih dragih, ki si jih rada privoščijo „v prid in blagor domovine“. Pa sede močje za mizami, in mislijo noč in dan, kako bi podprli državne finance; kar se rodi, je večkrat še mnogo bistroumnejše od tistega predloga nekega krščanskega socialca, ki je hotel, da bi Avstrija zvišala poštnine. Ne, ne, možakarji: vi ste še vse premalo radikalni, in v izbrskavanju denarnih virov je King-fu na vsak način ženij, ki bi vas lahko marsičesa naučil... Vem sicer, za dobre nasvete me ne boste plačali; zato jih imejte zastoj, kajti kadar brijem norce, je tudi moje srce vneto za blagor domovine.

Zakaj se n. pr. na vsem cesarskem Dunaju ne najde mesija, ki bi se spomnil, da država lahko monopolizira življenje, ko je vendar že zdavnaj monopolizirala ubijanje? Če bi bil jaz na vašem mestu, bi moral vsakdo plačati vstopnino, kdor bi kot novorojenček prilezel iz materinega ječe v slavnoznano svobodo naše mile Avstrije, dobil bi pečat na nos, ki bi na vekomaj pričal, da ima pravico sopsti monopolizirani erarni zrak. Monopoliziral bi tudi cerkve in bogočastje; kdor se ne pritožuje, ko mora plačevati za to, da puši cesarski tobak, naj plača še za neizmerno vrednost večnega izveličanja, ki si ga obrokoma zagotavlja, ko hodi k spovedi in k sveti maši! Monopoliziral bi javne hiše: kjer je sol, naj bo še poper! Za državni monopol bi proglasil tudi mrtvaško jamo: zastoj ne bi smel umreti noben avstrijski državljani; kajti kdor je takšna malkontentovska mrha in tak anarhist, da rajše redi črve kakor avstrijske birokrate, pač zasluži „občutno“ globo, ki je obenem vstopnina v nebeški raj.

Za bogataše bi jo plačevali dediči, za reveže pa občina; najboljša bi bilo seveda, če bi jo država iztirjala takoj ob porodu. So namreč prefriganci, ki bi se izseljevali in s tem goljufavali monopol; ta ali oni bi utegnili tudi večno živeti — no, pa herojev pride v Avstriji malo na svet.

Tako se ravnajte, gospodje ministri, pa se bo sčasoma mnogo bolje godilo — ne sicer nam, pač pa albarskim „vitezom“ in drugim vašim prijateljem; laglje bo prirejati punte v Turčiji, če že res menite, da so bolj kulturna potreba kakor slovenska univerza in druge domače reči...

King-Fu.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Cesar na Ogrskem.

Budimpešta, 6. maja. Kakor že naznanjeno, dospe semkaj vladar 11. t. m. 17. maja se vrši skupna ministerijelna konferenca.

Ogrski ministrski predsednik Khuen-Hederwary na Dunaju.

Dunaj, 6. maja. Ogrski ministrski predsednik grof Khuen-Hederwary je bil danes ob 12. sprejet od cesarja v privatni avdienci. Poročal je vladarju o političnem položaju na Ogrskem in o predpripravih za volitve. Nove volitve se namreč vrše na Ogrskem med 1. in 10. junijem. Avdijenca je trajala eno uro. Po avdienci se je podal Khuen-Hederwary v ogrsko palačo, kjer se je sešel z ogrskim poljedelskim ministrom.

Dunaj, 6. maja. Ob 3. popoldne je bil ogrski ministrski predsednik grof Khuen-Hederwary sprejet v avdienci pri prestolonasledniku Franu Ferdinandu. To je že tretja avdijenca grofa Khuen-Hederwaryja pri prestolonasledniku, dočim je bil — kakor znano — prejšnji ogrski ministrski predsednik Wekerle od prestolonaslednika vsega skupaj samo enkrat sprejet.

Budimpešta, 6. maja. Ministrski predsednik grof Khuen-Hederwary, ki je bil danes sprejet pri cesarju in prestolonasledniku na Dunaju v avdienci, se je vrnil z večernim vlakom v Budimpešto. — Jutri se vrši ministrska konferenca, pri kateri bo Khuen-Hederwary poročal o avdiencah. Sklicanje državnega zbora se objavi že v nedeljo v uradnih listih, in sicer se skliče državni zbor na 21. junija, ker bodo volitve že med 1. in 10. junijem končane.

Dunaj, 6. maja. Ogrski ministrski predsednik grof Khuen Hederwary je odpotoval v spremstvu poljedelskega ministra v Budimpešto in kakor se poroča tja tudi srečno dospel.

Češki radikalci izstopili iz „Slovanske Enote“ (?)

Dunaj, 6. maja. Današnji dunajski večerni listi prinašajo vest, da so češki radikalci izstopili iz „Slovanske Enote“. V slovanskih krogih se ta vest še ne potrjuje. Po informacijah pa, katere je dobil naš poročevalec, ni izključeno, da bi češki radikalci izstopili iz „Slovanske Enote“.

Savez južnih Slavena in dr. Šusteršič.

Dunaj, 6. maja. Jugoslovanski klub je imel danes sejo z dr. Šusteršičem, v kateri se je razpravljalo, pod kakimi pogoji bi se dala združiti oba jugoslovanska kluba. Nadejati se smemo, da bo prišlo tudi do združitve.

Angleški kralj Edvard — nevarno obolel.

London, 6. maja. Po poročilih, ki so došla danes popoldne iz kraljevega dvora, je stanje kralja Edvarda skrajno nevarno. Govori se o tem, da katastrofa lahko nastopi tekom 48 ur. Govori se tudi o tem, da katastrofa nastopi lahko še to noč.

London, 6. maja. Kraljeva rodbina je močno vznemirjena. Mrzlica noče pomehati. Dihanje je posebno močno oteženo, zlasti nočoj. Kralj, ki je pri polni zavesti, se poslužuje pisanja, da se razume s svojci. Zdravniki so mu namreč prepovedali vsako govorjenje.

London, 6. maja. Splošno se izraža nada, da se zdravje kralja Edvarda kmalu obrne na bolje.

London, 6. maja. Prebivalstvo cele Anglije se zanima izvanredno močno za stanje kraljeve bolezni. Ljudstvo se za trdno nadeja, da se kralju bolezen izpremeni na bolje.

London, 6. maja. Da pri bolezni kralja Edvarda nastopi lahko v najkrajšem času katastrofa, ni izključeno.

Dunaj, 6. maja. Zadnje brzojavno poročilo o bolezni kralja Edvarda je došlo semkaj ob 11. uri ponoči. Okrog kralja je zbrana njegova rodbina in se katastrofa pričakuje še to noč.

Strašen potres.

New York, 6. maja. Iz San Juana v Nikaragui poročajo, da se je pojavil v okolici mesta Kartage strašen potres, ki ni razrušil samo skoraj celo mesto, temveč zahteval tudi mnogo človeških žrtev. Tudi iz okolice dohajajo poročila o potresih, vendar pa ti niso bili tako močni. Kakor se glase zadnja brzojavna poročila, je zahteval potres samo v Kartagi nad 500 človeških žrtev.

Arnavtski upor.

Carigrad, 6. maja. Pozno nočoj izdani komunikacije poročajo, da je Džakovica nad 5 dni že popolnoma prosta ustašev. Uporniki se hočejo podvreči.

Turški sultan popolnoma okreval.

Carigrad, 6. maja. Iz zanesljivih virov se poroča, da je sultan popolnoma okreval.

Listnica uredništva.

Gosp. V. Č. v Ljubljani. V svrhu gotovih informacij se blagovolite zgledati pri odgovornemu uredniku na domu Hotel avstr. cesar med 1.—2. pop. gotovo pa še tekom današnjega dne ali v uredništvu ali pa na domu.

Vaš naročnik „Jutra“: Prosimo čitajte dnevno vest: „Nikar brez podpisa“. „Jutra“ ima med obrtniki več naročnikov, med njimi tudi takih, ki se zanimajo glede oddaje del pri obrtni šoli. Zupajte nam Vaše ime, potem šele sprejmemo Vaš dopis. — Gosp. Kalan, Žirovnica; Vaš „popravk“ popravimo jutri.

Dragi bratje!

V petek, dne 5. t. m. preminul je po daljši bolezni naš dolgoletni član, brat Jurij Verovšek, oče znane narodne sokolske rodbine.

Pogreba rajnega brata udeležimo se korporativno ter se v to svrhu zbiramo do pol 5. ure popoldne v Narodnem domu.

Apelujemo na brate Sokole, da se pogreba polnoštevilno udeležijo.

Na zdar!

Odbor ljubljanskega „Sokola“.

Kuč za slabokrvne in prebolete je zdravniško priporočeno črno dalmatinsko vino Kuč najboljši sredstvo. Br. Novakovič, Ljubljana.

Mali oglasi.

Elegantna mesečna soba s popolnoma separiranim udom, se išče za takoj. Ponudbe na uredništvu „Jutra“ pod šifro Z. D.

Išče se obokan prostor v pritličju, dobro zračen, svetel; pod njim pa ne sme biti kleti ali drugih prostorov. Ponudbe na upravo „Jutra“ pod „Obokan prostor“.

Pristni pavama slavniki za gospode od 6 K naprej. Največja izbira v slavniki za gospode, dečke in otroke od 60 vin. naprej. — O. Bernatovič.

Letovišče v Šoštanju na Spod. Štajerskem je najlepše in najcenejše! Prospekte pošilja brezplačno: Opeševalno društvo Šoštanj.

Elegantna soba z verando v vili pod Rožnikom se odda. Vpraša se Knafljeva ulica št. 5. pritičje levo.

Gostilniška oprava je naprodaj v Spod. Šiški, Vodnikova cesta št. 88.

Stanovanje s 3 sobami kuhinjo in pritliklinami se odda, Poljanska cesta št. 17, nasproti gimnazije. Prednost imajo stranke brez otrok.

Oni gospod, ki je prinesel v torek mali oglas, pa zna 3 jezike in išče službe, naj se oglasi v petek pri upravi „Jutra“.

Dve gospodični se sprejmeta v boljši rodbini na hrano in stanovanje. H. Barbič, Breg 20, I. nad.

Oženjen mož išče službe zmožen za vsako delo, z lepo pisavo in znanjem treh jezikov. Naslov pove upravištvu „Jutra“.

Dobro ohranjen glasovir se ceno prodaja. Več se izve Veliki Stradon št. 5.

Mladenič, 21 let star išče službe kot sluga v kaki trgovini, podjetju, pisarni ali kjerkoli. Ponudbe pod A. F. poštnoležje, Ajdovščina.

Tržne cene v Ljubljani.

Tedensko poročilo.

	Cena	
	od K	do K
1 kg govejega mesa I. vrste . . .	1:14	1:40
1 „ „ II. „ . . .	1:—	1:20
1 „ „ III. „ . . .	—90	1:12
1 „ telečjega mesa . . .	1:40	1:80
1 „ prašičjega mesa (svežega) . . .	1:90	2:—
1 „ „ (prekajenega) . . .	1:90	2:—
1 „ koštrunovega mesa . . .	1:12	1:20
1 „ kozlička . . .	1:80	—
1 „ jagnjeta . . .	1:60	—
1 „ masla . . .	2:60	2:70
1 „ surovega . . .	2:50	2:60
1 „ masti prašičje . . .	2:20	—
1 „ slanice (špeha) sveže . . .	1:80	2:—
1 „ slanice prekajene . . .	1:90	2:—
1 „ sala . . .	1:90	2:—
1 „ čajnega masla . . .	3:10	3:90
1 „ margarinkega masla . . .	2:20	2:30
1 jajce . . .	—05	—06
1 liter mleka . . .	—20	—
1 „ posnetega . . .	—08	—10
1 „ smetane sladke . . .	—	—
1 „ kisle . . .	—80	—90
1 kg medu . . .	1:20	1:50
1 piščanec . . .	1:30	1:50
1 golob . . .	—45	—55
1 raca . . .	—	—
1 gos . . .	5:60	5:80
100 kg pšenične moke št. 0 . . .	44:50	—
100 „ „ 1 . . .	44:—	—
100 „ „ 2 . . .	43:50	—
100 „ „ 3 . . .	42:50	—
100 „ „ 4 . . .	41:50	—
100 „ „ 5 . . .	39:—	—
100 „ „ 6 . . .	35:—	—
100 „ „ 7 . . .	31:—	—
100 „ „ 8 . . .	15:—	—
100 „ koruzne moke . . .	19:—	—
100 „ ajdove moke I. . .	36:—	—
100 „ „ II. . .	33:—	—
100 „ ržene moke . . .	30:—	—
1 liter fižola . . .	—20	—32
1 „ graha . . .	—36	—40
1 „ leče . . .	—36	—40
1 „ kaše . . .	—20	—22
1 „ ričeta . . .	—20	—
100 kg pšenice . . .	28:20	—
100 „ rži . . .	18:80	—
100 „ ječmena . . .	17:60	—
100 „ ovsa . . .	17:40	—
100 „ ajde . . .	16:50	—
100 „ prosa belega . . .	17:20	—
100 „ navadnega . . .	—	—
100 „ koruze . . .	14:80	—
100 „ krompirja . . .	5:—	5:50

Lesni trg.

Cena trdemu lesu za m³ . . . 9:60 10:—

Cena mehkega lesu za m³ . . . 9:— —

Trg za seno, slamo in steljo.

100 kg sena . . . 7:— 10:—

100 „ slame . . . 6:— 9:—

100 „ stelje . . . — —

Potrtega srca naznanjamo, da je danes ob 3. zjutraj po daljši in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, preminul v 74. letu svoje starosti naš ljubi in dobri oče

Jurij Verovšek,
vrtnar v Ljubljani.

Pogreb bo v soboto, dne 7. majnika 1910, ob 5. uri popoldne iz hiše Dunajska cesta št. 16 na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v cerkvi Marijinega oznanenja. V Ljubljani, 6. majnika 1910.

Žalujoči ostali.

Milko Krapeš

Jurčičev trg 3 LJUBLJANA Jurčičev trg 3
priporoča botrom in botram zaradi ugodnega nakupa velike množine ur

najcenejša birmanska darila.

Kinematograf „Ideal“

Franc Jožefova c. 1. Hotel pri Maliču. Nasproti glav. pošte.

Sporod od sobote 7. do torka 10. maja.

1. Gradovi ob Reni. (Originalni posnetek.)
 2. Gradovi s kočmožkom. (Zelo zanimivo.)
 3. Kneževa prisega. (Drama, uprizoril Maks Linder.)
 4. Zimska idila. (Krasna projekcija po naravi.)
 5. Amer v motornem čolnu. (Vitograf.)
 6. Urarjev klobuk. (Jako komično.)
- Dodatek k zadnji predstavi ob 8. zvečer.
7. Proti večnemu snegu. (Po naravi.)
 8. Kletka. (Drama.)
 9. Oba sestanka. (Komično.)

Največja zaloga

čevljev

domačega izdelka.

I. KEBER,

Ljubljana, Stari trg št. 9.

Na debelo in na drobno. Najnižje cene. Vzorci na zahtevanje.

Cenj. gostom in potujočemu občinstvu

priporočam staroznano

dobro gostilno

kjer točim le najboljše naravna vina in izvrstno pivo.

Izborna domača kuhinja. Cene najnižje.

Hotel „Lloyd“

sobe za prenočišča

v najlepšem redu po zmerni ceni.

Omnibus k vsakemu vlaku.

Senčnat lep vrt. V sredini mesta.

Ljubljana

sv. Petra cesta 9 in Miklo-

šičeva cesta 11,

nasproti hotela „Union“.

Karol Počivaunik.

Najprimernejša

birmanska darila

za dečke in deklice.

Največja izbira.

Znano nizke cene.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Dr. Vladimir Ravnihar in Antonija Ravniharjeva roj. Sterle naznanjata v svojem in v imenu svoje hčerke Fedore vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je njun ljubljene

Mitja

v četrtek, dne 5. maja t. l. po kratki mukotrni bolezni, v 8. letu svoje nežne starosti, mirno zaspal v Gospodu.

Truplo predragega sinčka preneso v soboto ob 5. uri popoldne iz mrtvašnice pri sv. Krištofu v rodbinsko grobnico.

V Ljubljani, dne 5. maja 1910.

(Mesto vsakega posebnega naznanila.)

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavica K 3,000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Rezervni fond K 400.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu priporoča

	zrebanje	glav. dobitka
promese na 3% zem. srečke I. emisije à 5.50	17. maja	K 90.000
„ „ 4% ogrske hipotečne srečke à K 4.—	„ „	40.000
„ „ ogrske premijske srečke cele à K 14.—, polovice à K 8 „ „	„ „	200.000

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po čistih

4½%

„Narodna kavarna“
Fran Krapeš.

Najcenejša
birmanska darila

kakor: zlate in srebrne ure, verižice, obeski, prstani, uhani, zapetnice itd. Kupuje se staro zlato, srebro in juvel ali jemlje v zameno.

Lastna delavnica
za popravila in nova dela.

LUDOVİK ČERNE
juvelir, trgovec z urami in zaprisežen sod. cenilec
Wolfova ulica 3.

Restavracija Zupan
Sv. Jakoba trg

se priporoča slavnemu občinstvu. Restavracija je moderno urejena.

Mir in točnost zjamčena. :: Sprejemajo se abonenti na hrano. :: Za obilen poset se priporoča M. Zupan.

Kompanjon

se sprejme v večjo trgovino s špecerijo in deželnimi pridelki v najbolj prometnem mestu na Gorenjskem.

Trgovina se event. tudi odda v najem. Ponudbe sprejema upravništvo „Jutra“ pod šifro „Veletrgovina“.

Hiša

v Ljubljani na Bregu št. 14, se pod jako ugodnimi pogoji

proda.

Natančnejša pojasnila daje: dr. Josip Furlan, odvetnik v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 26.

Vsak dan svež

sladoled

v kavarni, slaščičarni in pekarni

J. Zalaznik

Stari trg šte. 21. 40-2

H. Suttner
Ljubljana, Mestni trg
nasproti rotovža

priporoča svojo bogato zalogo najfinejših in najnovejših žepnih, kakor salonskih ur, juvel, zlatnine in srebrnine, raznih pravnih daril iz kina srebra. 52-7

Blago najfinejše vrste. :: Cene najnižje. Cenik zastoj in poštine prosto.

Išče se več
slikarskih in plesarskih
pomočnikov in
vajenca.

Anton Stiplošek, slikarski mojster, Kavškova ulica Spodnja Šiška.

Koncert

„Slov. filharmonije“

se vrši danes zvečer

v hotelu pri Seydlu

(hotel „Južni kolodvor“)

Začetek ob 8. zvečer.

Vstopnina prosta.

Delniška glavica:
K 3,000.000.

301-46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

Rezervni fond:
K 400.000.